

PetraLouise Muris

HEKS NIENKE

en de betoverde schooljuf

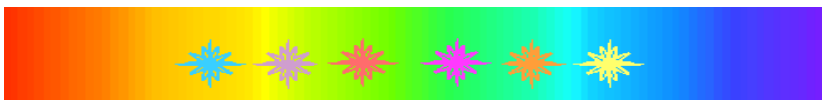

“Heks Nienke en de betoverde schooljuf.”
Gratis kinderboek voor kinderen rond 8 jaar
geschreven en geïllustreerd
door PetraLouise Muris.

© Let op! Alle gratis werken zijn geregistreerd!

*Alle geschreven en geïllustreerde GRATIS kinderboeken hebben het
alleenrecht via de kindvriendelijke site kinderboek-online.nl en via mijn
site petralouisemuris.nl te worden uitgegeven*

*Geen enkel boek van bovenvermelde mag via uw sites, nieuwsgroepen,
p2p netwerken en torrents op te halen zijn! Lees de voorwaarden op
kinderboek-online.nl.*

BLADZIJDE

HOOFDSTUK

3	1	Ruzie in de klas.
6	2	'Ik ben een vlinder!'
9	3	De snelle monteur.
13	4	Nienke tovert slecht.
16	5	Klaartje kan er niets van.
20	6	Neef Govert is een machtige tovenaar.

Streepje tussen een woord? Lees het als één woord.
Dikke letters- harde stem.

Er zijn 5 delen van Heks Nienke.

- 1** Het betoverde paasei.
- 2** Bernard is een toverheks
- 3** Heks Nienke krijgt bezoek.
- 4** Heks Nienke en de kerstboom.
- 5** Heks Nienke en de betoverde schooljuf.

HOOFDSTUK 1 RUZIE IN DE KLAS.

Bernard vindt een euro.

De munt glinstert tussen de stoep-tegels.

Hij zegt in zichzelf: 'die munt is voor mij want er staat geen naam op.'

Hij stopt de munt in zijn zak.

Op het school-plein toont hij de gevonden euro aan Ko.

'Ik koop er drop voor Ko.

Ga vanmiddag mee dan krijg je ook drop.'

'Goed,' zegt Ko.

Hans staat achter Bernard, hij roept kwaad: '**die euro is van mij. Waar heb jij die gevonden?**'

'Die lag bij mij op de stoep,' antwoord Bernard domweg.

'Dat klopt, daarna was ik 'm opeens kwijt! Geef op die euro!'

Toch geeft Bernard de euro niet.

Dat is best dapper omdat hij erg bang is voor Hans.

Hans heeft altijd een grote mond en slaat gauw.

Daarom heeft hij veel vriendjes. Die vriendjes zijn ook bang voor Hans. Zij hebben geen last van hem omdat zij overal om lachen. Zij geven hem altijd zijn zin en lopen hem als ganzen achterna. Eigenlijk moet je niet van zulke vrienden hebben maar Hans heeft ze. Zij doen alles wat hij vraagt, zelfs stelen.

Ko is geen vriend van Hans.

Hans pest hem vaak.

Hij kijkt verschrikt als Hans dreigend dichterbij komt.

‘Ik sla jullie alle twee op jullie bek!’ schreeuwt Hans.

‘Ik vraag het nog één keer, geef hier die euro!’

‘Geef ‘m nou!’ jammert Ko opgewonden.

Bernard moppert: ‘hoe weet ik nou of die euro van hem is.

Ik heb die immers voor mijn deur gevonden?’

Hans woont niet eens in onze buurt!’

Hans haalt opeens uit, hij stompt Bernard op zijn neus.

Zijn mee-lopertjes lachen: ‘ha, ha, net goed! Vanmiddag pakken we die euro wel van hem af Hans.’

Hans kijkt stoer maar Bernard trilt op zijn benen, hij heeft een bloedneus.

Ko trilt ook, hij wil geen ruzie met Hans want als je ruzie hebt met

Hans, heb je ruzie met de hele groep. Hij holt weg.

Meneer Stein, de leraar van groep zes loopt over het school-plein. Hij hoort Bernard hard huilen.

Hij komt met grote passen op hem af.

‘Ga naar binnen! Dat komt ervan als jullie ruzie maken.’

Bernard mummelt wat omdat hij zowat stikt in het bloed.

‘Kom vent.’ Meneer Stein loodst Bernard de toilet-ruimte in. ‘Hoofd een beetje achter-over dan houd ik je neus wel vast. Kijk eens aan, volgens mij bloedt hij niet meer.

Ik zal je toet schoon-poetsen dan kun je weer naar buiten.’

Hij kijkt op zijn horloge. ‘Nee,’ zegt hij: ‘ga maar naar je klas. Iedereen komt zo binnen.’

Ko komt de klas in, hij vraagt: ‘gaat het een beetje?’

Hans komt ook de klas in, hij schreeuwt: **‘ik moet hem terug-hebben hoor je!’**

Hun juffrouw merkt op: ‘wat moet jij terug-hebben Hans?’

‘Bernard heeft mijn euro gepikt. Ik moet die terug!’

‘O ja Bernard is dat zo?’

‘Nee,’ weet Bernard alleen te zeggen.

Hans schreeuwt kwaad: **‘hij heeft ‘m stiekem uit mijn jas gevist en nu zegt hij dat hij ‘m voor zijn deur heeft gevonden. Geef op die euro, Bernard!’**

Juffrouw van Vliet roept Bernard voor de klas.

‘Hoe kom jij aan die euro Bernard?’

‘Die heb ik echt voor mijn deur gevonden.

Hans wil die euro hebben. Ik heb niks uit zijn jas gevist.

Hij krijgt hem niet.’

‘**Jawel,**’ liegt een mee-lopertje in de klas: **‘wij hebben het gezien, nietwaar Rick? Jij hebt het toch ook gezien? Bjorn, jij hebt toch ook gezien dat Bernard die euro pikte?’**

‘Ja juf, ik heb het echt gezien,’ antwoord Bjorn.

‘Hoort u nu,’ smaalt Hans: ‘het is mijn euro.’

‘**Nee, nee die euro is niet van hem!**’ schreeuwt Bernard.

De juf wijst naar haar tafel.

‘Dan geef je die munt maar aan mij.

Leg die euro op mijn tafel, vanmiddag krijgt Hans die terug.’

Hans lacht stiekem in zijn vuistje omdat de juf hem gelooft.

Bernard windt zich zo op dat hij uit ergernis begint te hijgen. Hij maakt zich zo woest dat zijn tover-kracht vanzelf vrijkomt. Hij schreeuwt naar Hans: **‘Hans ik wilde dat jij in een stront-vlieg veranderde!’**

HOOFDSTUK 2 'IK BEN EEN VLINDER!'

De juf keert zich naar haar groep.

**'Bernard zo is het wel genoeg! Lieg niet jongen!
Eerst pik jij Hans zijn euro en daarna ga jij tegen hem
tekeer. Ga de klas uit. Koel in de gang ietsje af.
Ik duld geen ruzie in mijn klas.'**

De juf kijkt naar haar leerlingen.

'Ik mis Hans, waar is hij?

Hij mag niet zomaar de klas uit, is die nou mal!

De kinderen kijken stom-verbaasd naar de lege stoel.

De juf loopt de gang in, zij ziet alleen Bernard tegen de muur staan. Zij vraagt: 'Bernard weet jij waar Hans is?'

Bernard schreeuwt: **'wat kan mij Hans schelen!**

Hans is een etter!'

De juf wordt boos, zij grijpt Bernard bij zijn arm.

Zij schreeuwt terug: **'naar boven jij, ga naar de directrice!'**

Bernard reageert brutaal: **'vlieg op!'**

De juf vliegt inderdaad meteen op, zij fladdert onhandig door de gang.

Zij reageert vrolijk:

'ik wist niet dat ik kon vliegen.

Ik lijk wel een vlinder!

O wat leuk, ik ben een vlinder!'

De juf is geen vlinder, zij is een lelijke fladderende vleermuis. Zij krijgt trek in de dikke stront-vlieg die voorbij zoemt. Zij weet niet dat die vlieg Hans is, zij vliegt hem pijlsnel achterna.

Bernard schrikt ervan, hij loopt krijtwit de klas in.

‘Ko, ik moet je even spreken.’

Hij neemt Ko mee naar de gang.

‘De juf is boven Ko,’ liegt hij: ‘ik ga weg.’

Als iemand naar mij vraagt dan zeg je dat ik de school ben uitgelopen.’

‘Dat mag je niet,’ reageert Ko: ‘dan krijg je straf en je ouders een bezoek. Misschien word jij van school getrapt.’

Bernard rent de school uit en Ko loopt zijn lokaal in.

Na een tijd worden alle kinderen rumoerig.

Zij vragen zich af waar de juf blijft.

Zij schreeuwen en lachen.

In het klas-lokaal ernaast hebben ze last van het kabaal.

Meester Stein komt boos de klas in.

‘Waar is jullie juf?’ vraagt hij.

‘Boven,’ antwoord Ko.

‘Dan blijft zij wel lang weg. Wat is er aan de hand?’

‘Bernard is weg-gelopen,’ antwoord Ko: ‘en Hans ook.’

‘Ach zo, juist, dat is geen reden om zo’n herrie te maken.

Ik ga naar hiernaast en jullie blijven rustig wachten.

Wat waren jullie aan het doen? O ik zie het al.

Maak de sommen die op het smart-board staan.

([smartbord](#)) Ik wil jullie niet meer horen!’

Hij loopt de klas uit en laat de deur open-staan.

Nu de kinderen hun sommen af hebben, worden zij weer rumoerig. Meester Stein is het zat.

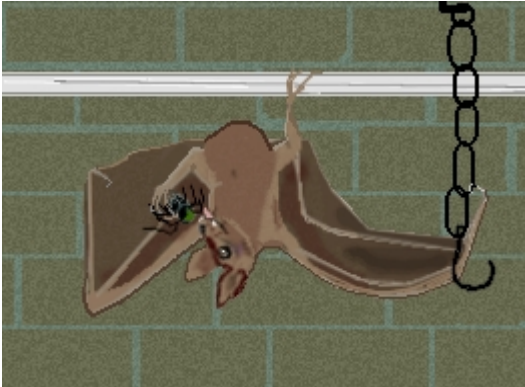
Hij maant de kinderen tot rust en rent de trap op.

Boven is de kamer van de directrice.

Hij stormt haar kamer in. ‘Mevrouw Donker, juffrouw van Vliet is niet in haar klas. Zij is nu al dik een uur weg.

Haar klas is rumoerig. Waar blijft zij toch!’

De directrice start een zoek-tocht door heel het schoolgebouw. Zij denkt dat de juf ziek is geworden en ergens op een wc zit. Alle deuren in het gebouw worden open-gezet. Ook de kelder-deur. Intussen vliegt Juffrouw van Vliet de

kelder in en stort zich op een spin.

Zij zoekt een plekje tegen een buis en blijft daar ondersteboven aan hangen.

Als zij de spin heeft op-gepeuzeld is zij moe. Van moeheid vallen haar kraal-oogjes dicht.

Zij slaapt meteen heel diep en heeft niet door dat de directrice de kelder doorzoekt.

‘Joehoe, mevrouw van Vliet? Bent u hier ergens?’

Hier is zij ook niet, waarom zou zij ook.

Je gaat toch niet voor je lol in een mufte kelder zitten!’

De directrice gooit met een smak de kelder-deur dicht.

Zij besluit alle leerlingen van juffrouw van Vliet in andere klassen onder te brengen. Onder-tussen mailt en belt zij iedereen die juf van Vliet kent. Zij neemt contact op met de ouders van Hans, Bernard en de politie.

Bernard is alleen thuis, hij is van school weg-gelopen omdat hij iets doms deed. Hij werd kwaad omdat de juf hem van diefstal verdacht. Die euro was niet van Hans. Hans woont niet in de buurt van de Kerkstraat. Hans komt nooit door de Kerkstraat omdat daar geen vriend woont en geen winkels zijn. Zijn familie woont daar ook niet in de buurt.

Bernard is nu niet boos meer maar wel erg zenuw-achtig.

HOOFDSTUK 3 DE SNELLE MONTEUR.

Bernard heeft ergens het telefoon-nummer van Nienke opgeschreven. Hij weet niet waarop.

Na een uur zoeken ontdekt hij haar nummer in zijn vrienden-boek.

Even later heeft hij haar aan de telefoon.

‘Nienke? Er is iets ergs gebeurd.’

Nienke antwoordt: ‘wat dan jongen, zeg het maar.’

‘Ik heb mijn tover-kracht niet in de hand.

Ik heb in een boze bui de juf en een klas-genoot betoverd.

Hoe krijg ik die tover-kracht weer ongedaan?’

‘Weet jij de tover-spreuk nog?’

‘Ik heb geen tover-spreuk gebruikt en helemaal geen poeder. Alles gebeurt vanzelf.’

‘Alle mensen, jij bent een tovenaar Bernard!

Alleen een tovenaar kan zomaar toveren.

Ik zal een taxi bellen, ik kom naar jouw huis.

Ik kom zo snel mogelijk. Tot straks, maak je niet teveel zorgen, wij lossen het samen op.’

‘Dankjewel Nienke, tot straks.’

Pas na anderhalf uur belt Nienke bij Bernard aan.

Bernard rent naar de voordeur. ‘Gelukkig bent u er Nienke.

Ik heb mijn juf betoverd en nu vliegt zij door de school!

Zij is een vloer-muis geworden en Hans een vlieg.

Dadelijk vangen zij hen of maken zij hen dood.

Nienke wat moet ik doen!’

‘Rustig, rustig jongen mijn taxi staat er nog. Stap in dan rijden wij naar de school. Denk jij dat die nog open is?’

‘Ja, onze school is nog niet uit. Hoe denkt u de toverkracht te verbreken? Wij mogen toch niet gezien worden?’

‘Ik tover ons naar binnen,’ vind Nienke: ‘ik waar-schuw wel dat het geen prettig gevoel is om te slinken.

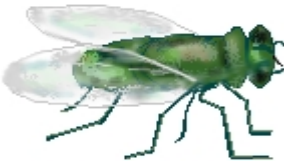
Wij gaan door het sleutel-gat.’

‘Nee toch? Kunt u dat? En wat als wij binnen zijn? Blijven wij dan klein?’

‘Nee kind, dan kan niet. Wij kunnen maar heel even klein blijven. Misschien is het toch geen goed idee.

Ik weet al iets anders, wij bellen aan en zeggen dat wij ver-warmings-monteurs zijn.

Als wij elk klas-lokaal ingaan, kijken wij of die vlier-muis daar is.

Die vlieg is een probleem.

Als die buiten vliegt vinden wij hem nooit.’

Een minuut later stopt de taxi voor de school.

Nienke rekent af en krijgt haar tas uit de achter-bak.

Zij zegt: ‘Bernard, jij zult de tas moeten dragen.

Zodra de taxi weg is strooi ik tover-poeder over ons heen.

In jouw school valt de verwarming uit zodat zij toevallig mijn nummer bellen. Wij zijn toevallig in de straat.’

Zij strooit het tover-poeder en kakelt:

“Regenboog- poeder doe je best.

Tover-kracht doet de rest.

Bernard is niet langer klein

Omdat wij ver-warmings-monteurs moeten zijn.”

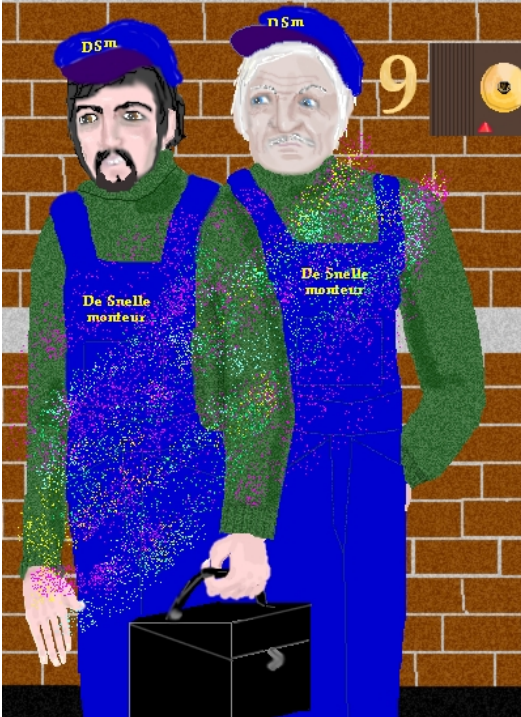
Er klinkt een melodie in Nienkes jaszak.

Zij neemt op met **‘U spreekt met de snelle monteur.’**

Haar stem klinkt erg zwaar net zoals een mannen-stem.

'Ja goedemiddag, u spreekt met mevrouw Donker.
Onze school is erg koud. Ik denk dat de verwarming kapot
is. Kunt u vandaag nog langs-komen?'

Mevrouw Donker noemt het adres van de school.

Nienke antwoordt dat
zij toevallig in de
straat zijn en direct
kunnen komen.

De directrice is erg
blij.

Na enkele tellen belt
Nienke aan.

'Wie is daar?' klinkt
het naast de deurbel.
Nienke antwoordt
met haar zware stem
'de ver-warmings-
monteur!'

De deur klikt open en
de twee mannen
lopen naar binnen.

Als eerst gaan zij naar de kamer van de directrice.

De directrice herkent Bernard niet nu hij er als een man
uitziet. 'Gaan jullie je gang maar. Ik hoop dat het probleem
gauw verholpen is,' zegt zij.

De ver-warmings-monteurs lopen elk lokaal in en frunniken
wat aan de ver-warmings-knoppen. Zij doen niets anders
dan die open en dicht draaien. Intussen kijken zij rond of zij
een vlieg zien of een vleur-muis zien fladderen.

Op dat ogenblik slaapt de vleur-muis in de mufte kelder.
Het beest hangt onderste-boven aan een buis.
Het beestje heeft niet door dat er twee mannen de kelder binnen-lopen.

‘Daar is die!’ wijst Nienke.

‘Ik zie het. Ik durf dat dier niet te pakken hoor.

Straks bijt die,’ reageert Bernard angstig.

Koude rillingen lopen over zijn rug.

‘Dat hoeft ook niet,’ fluistert Nienke: ‘ik gooi gewoon tover-poeder over dat beest.’

Zij gooit tover-poeder omhoog zodat het over de vleur-muis dwarrelt.

Het meeste tover-poeder stuift rond.

**“Hier pak aan.
Dat maakt de tover-kracht ongedaan.”**

Bernard kijkt ver-wachtings-vol, maar het beestje verandert niet. Dan kijkt hij naar Nienke, hij schrikt: ‘u bent weer gewoon. Ben ik ook weer gewoon?’

‘Ja jij wel maar dat beest niet.

Maak de tas open Bernard, ik heb tover-boeken nodig. Misschien vinden wij een tover-spreuk om de tover-kracht ongedaan te maken.

Als het niet snel lukt zal mijn zus Klaartje moeten vertellen wat wij moeten doen.

Ik hoop niet dat er iemand naar de kelder komt anders worden wij betrappt.’

‘Ik hoop het ook niet,’ zucht Bernard.

Nienke zucht: ‘ik wil nu heel gauw een goede tover-spreuk vinden.

Aha, misschien staat er één in het rode tover-boek!’

HOOFDSTUK 4 NIENKE TOVERT SLECHT.

Nienke bladert in haar rode tover-boek.

‘Ik heb er eentje jongen.

Eerst moeten wij die vleur-muis vangen anders lukt het niet.

Als jij nou op mijn tover-boeken gaat staan, kun je bij die vleur-muis.’

‘Ik ben bang misschien bijt dat beest,’ jammert Bernard.

Nienke bries: ‘moet ik dan op die boeken wiebelen?

Straks breek ik wat dan zijn we verder van huis.

Toe nou joh, ga op die boeken staan en grijp dat beest. Hij slaapt toch!’

‘Het is een zij, het is mijn juf. Als zij wakker schrikt, bijt zij mij misschien. Meiden zijn vals, zij bijten en krabbelen.’

‘Ach nee Bernard, ik ben toch ook een meid?

Een oude meid..., dat wel. Ik denk niet dat jouw juf bijt.

Ha, ha! Hup klim op de boeken!’

Bernard klimt met tegenzin op de tover-boeken.

Heel voor-zichtig pakt hij de vleur-muis tussen twee handen.

‘Hier Nienke pak dat beest. Ik ben bang.’

‘Aansteller!’ plaagt Nienke. Zij houdt het diertje ondersteboven aan haar pootjes vast.

‘Ik heb tover-poeder nodig. Pak het papieren zakje uit mijn jaszak. Strooi een beetje over hem heen.
Haar bedoel ik, het is geen hem.’

‘Het is bijna op. Misschien hebt u niet genoeg.’

‘Het is toch een klein beestje jongen.

Pak een snuffje, stop dat in je mond en blaas dat over het diertje. Dat moet genoeg zijn. Nu de tover-spreuk.

**“Regenboog-poeder doe je best
Tover-kracht doet de rest.
De juf is geen vleur-muis meer.
Nu is zij er weer.”**

Bernard schrikt: **‘het werkt niet Nienke!**

**O jeetje nu zal de juf voor altijd een vleur-muis blijven
en Hans waar is die!**

Misschien heeft de juf hem allang op-gegeten!

Kunt u hem dan weer terug-toveren?’

‘Nee ha, ha, dan is die allang uit-gepoept!

Dat doen vleur-muizen weet je? Bernard jongen ik zie vandaag geen kans jouw juf terug te toveren.

Ik moet naar huis om iets anders te bedenken.

Geef de rest van het tover-poeder, ik strooi dat over je heen zodat jij weer groot bent. Ziezo klaar!

Ga naar boven en zeg dat de verwarming het weer doet en dat de school niets hoeft te betalen en vraag een doos.’

‘Waarvoor?’

‘Voor de vleur-muis.

Hier, neem het beest mee dan kun jij ‘m laten zien.

Zeg dat wij de vleermuis in het bos loslaten.

Ik ga vast naar buiten, ik wacht om de hoek.’

Bernard rent met de vleur-muis naar de directrice.

Hij vraagt een doos en vertelt dat de verwarming het weer doet en dat er geen rekening zal komen.

De directrice prikt gaatjes in het deksel van een schoenen-doos en bedankt de ver-warmings-monteur.

Bernard rent naar buiten. Hij rent naar de hoek van de straat omdat heks Nienke daar wacht.

‘Kind,’ zegt zij: ‘ik kan jou nu niet meer jong toveren.

Mijn tover-poeder is op. Wij nemen een taxi.

We laten ons snel naar mijn huis rijden.

Ik heb meer tover-poeder nodig en ik heb mijn andere tover-boeken ook nodig.’

‘Nienke ik moet naar huis anders is mijn moeder ongerust.’

‘Dat is zij toch al. Jij kunt **zo** niet naar huis.

Je lijkt wel dertig! Jouw moeder zal jou niet herkennen.

Ik vraag mij af, nu jij zo krachtig kunt toveren, kun jij jezelf misschien terug-toveren?’

‘Hocus pocus pas, ik wou dat ik mezelf weer was!

Ziet u Nienke, ik tover alleen als ik boos ben.

Dan gaat het vanzelf. Ik doe het niet expres! (zeg ekspres)

Ik wilde dat ik die tover-kracht zelf kon bepalen.’

‘Tja, ik weet niet hoe dat moet Bernard.

Mijn zus is erg handig en zij heeft erg veel tover-kracht.

Misschien kan zij je helpen.

Kind, jij zult met mij mee naar huis moeten.

Als de taxi-chauffeur wacht kun jij meteen weer mee terug.

(zeg Taksie sjou feur)

De taxi is er snel.

Binnen een ommezien rijdt de auto Nienkes erf op.

Nienke vraagt: ‘wilt u alstublieft even wachten?’

Straks rijdt een jongen met u mee terug naar de Kerkstraat.’

HOOFDSTUK 5 KLAARTJE KAN ER NIETS VAN.

Nienke strooit geel poeder over Bernard en maakt zo de tover-kracht ongedaan.

Bernard stapt in de taxi, hij vraagt: 'komt het nog goed met die vleur-muis? Hoor ik gauw van u? U kunt mij ook mailen.'

'Ga maar gauw naar huis ventje.

Hier is geld voor de taxi, ik krijg de rest morgen terug. Ik verdiep mij in mijn boeken.'

'Dag Nienke.'

'Dag jongen, tot morgen. Ga morgen naar school anders krijg je flinke moeilijk-heden.'

De volgende dag staan er twee jongens bij Bernard voor de deur. Als Bernard's moeder open-doet, zeggen zij:

'we komen Bernard halen. Dat moet van de juf omdat hij gisteren uit school was weg-gelopen.'

Bernard's moeder roept: 'hoor je dat Bernard?

Er staan twee jongens die je naar school moeten brengen. Schaam je!'

En tegen de jongens zegt zij: 'hij komt zo.'

Omdat Bernard erg nieuws-gierig is vraagt hij: 'in welke groep zitten jullie? Ik ken jullie niet. Jullie zijn toch nog geen negen?'

'Ha, ha,' lachen de jongens: 'jij herkent ons niet hè? We zijn Klaartje en Nienke.'

Bernard is verbaasd.

Nienke kakelt: 'jouw juf zit nog steeds in de schoenen-doo's. Wij moeten haar in jouw school terug-toveren anders lukt het niet. Daarna moeten wij de vlieg zoeken.

Ga jij nou maar naar jouw klas, wij zorgen wel voor alles.'

Eenmaal in de school rennen de twee jongens naar de kelder-deur.

'Op slot! De deur is op slot! Gisteren was die open!' schrikt Nienke.

'We slinken wel,' fluistert Klaartje: 'wij maken ons zo klein dat wij door het sleutel-gat passen.'

Nienke reageert: 'ik heb die schoenen-doo's met dat vlieg-beest erin. Je kunt dat beest geen tweede maal betoveren!'

Klaartje strooit paars tover-poeder tegen de deur.

'Jij hebt gelijk Nienke het is tijd voor een tover-spreuk.'

**"Paars tover-poeder van inkt-zwammen en noot-muskaat
Zorg dat de deur nu open-gaat!"**

De deur smakt open tegen de kelder-muur.

'Doe de deur achter je dicht,' fluistert Klaartje: 'beneden is het veilig, daar zal niemand ons storen.

Ik tover ons eerst gewoon want ik voel mij beter als een oude heks.

Doe de doos voorzichtig open Nienke, geef dat beest aan.

Ik ben benieuwd of ik Bernard's tover-kracht ongedaan kan maken. Pak het tover-poeder uit mijn zak.'

Nienke geeft de vloer-muis en een handvol tover-poeder aan haar zus.

Klaartje begint haar tover-spreuk met:

**“Regenboog- poeder deed zijn best.
Tover-kracht deed de rest.**

**De plek waar de vleur-muis verdween,
is ook de plek waar zij als juf verscheen.”**

Omdat er niets gebeurt reageert Nienke kwaad: **‘het werkt niet Klaartje, misschien komt dat doordat jij de spreuk in de verleden tijd opzegt!’**

‘Ik? Nee toch! Deed ik dat? Och wat dom. Ik heb nog maar een beetje tover-poeder.’

Nienke schreeuwt:
**‘jij zei verscheen!
Je had verschijnt
moeten zeggen! Dat
weet toch iedere ezel!’**

**‘Zeg Nienke ga niet zo
tekeer! Ik heb nog een
beetje paars poeder en
ook nog wat blauw.
Maak je niet druk!
Ik tover die juf heus
wel terug.’**

Nienke jammert: ‘wat nu
als jouw tover-poeders
niet werken?’

Klaartje zucht: ‘dan weet
ik nog een laatste red-
middel.’

Mocht dat ook niet werken dan zal de juf voor altijd een vleur-muis blijven.’

Dit keer strooit zij paars poeder over de vleur-muis.

**“Paars poeder van inkt-zwammen en noot-muskaat.
Ik wil dat de juf hier voor ons staat!”**

Nienke reageert ontgaan: ‘weer niks, ik zag haar maar heel even! O Klaartje we zitten in de puree!’

Klaartje strooit nu het blauwe poeder over de vloer-muis.

‘Met dit beetje blauwe tover-poeder zal het wel lukken Nienke.’

**“Tover-poeder van de blauwe regen,
één-dags-bloem en modder-drab met blauwe gloed.
Maar alles wat fout ging meteen weer goed!”**

Zij laat per ongeluk de tegen-stribbelende vloer-muis los.
Die fladdert pijlsnel naar een donkere hoek.

Heks Klaartje schrikt: ‘Lieve help, waar is die vloer-muis gebleven! Heb jij nog tover-poeder over Nienke?’

‘Nee Klaartje, jij hebt alles gebruikt. We hebben zelfs niets meer voor dat knulletje dat in een vlieg is veranderd.

Wat moeten wij beginnen, Bernard rekt op ons!

Hoe zit het met dat laatste red-middel zus?’

‘Wij vragen of Govert ons helpt is dat geen goed idee?’

Nienke schrikt: ‘neef Govert? Nee toch! Hij is niet aardig!’

Nienke heeft geen keus, neef Govert moet helpen.

Die avond verstuurt zij een mailtje. (meeltje)

Beste neef Govert.

**We hebben een jonge tovenaer gevonden die zijn tover-
kracht niet de baas is. Hier gaat van alles mis.**

Ik kan niets tegen zijn tover-kracht beginnen.

Wil jij alsjeblieft snel komen?

Niemand kan zo goed toveren als jij.

Veel liefs Klaartje en Nienke.

HOOFDSTUK 6 NEEF GOVERT IS EEN MACHTIGE TOVENAAR.

Govert verveelt zich.

Toevallig kijkt hij zijn mailtjes na.

‘Ha een bericht! Het is een bericht van nicht Klaartje.

Wat leuk, hoe zou het met haar gaan?

Eens even kijken wat zij schrijft.

Ik moet komen maar er staat geen adres.

Ach dat heb ik helemaal niet nodig.’

**“Ik ga niet met een auto, niet met een trein.
Ik wil dat ik voor Klaartje verschijn!”**

‘Dat is vlug, jij bent er nu al!’ reageert Nienke.

Klaartje slijmt: ‘zeker vlug Govert! Wat ben jij een geweldige tovenaar! Jij hoeft niet eens met een taxi of met een bus.

Jij komt zomaar uit het niets in Nienkes huis vallen.’

‘Jullie hebben mij nodig. Waar is die jonge tovenaar?’

‘Thuis Govert, hij ligt waar-schijnlijk al in zijn bed.’

‘Ja het is kinder-bedtijd. Is het erg belangrijk?’

Klaartje vertelt: ‘die jonge tovenaar heet Bernard.

Hij heeft ooit de tover-boeken van Nienke ingekeken.

Nu blijkt het dat hij tovert zonder tover-poeders en zonder tover-boeken. Het is een tovenaar maar hij weet niet met zijn tover-kracht om te gaan. Je moet hem helpen Govert.

Zorg alsjeblieft dat alles weer goed komt.’

‘Ik doe het voor jou Klaartje. Ik doe het omdat jij mijn lievelings-nicht bent. Weet je nog dat wij samen iedereen betoverden? Mensen werden ezels en ezels werden mensen. Wat hebben wij gelachen hè?’

Klaartje antwoordt: ‘nu je het zegt, ik denk dat wij pest-koppen waren. Eerlijk gezegd ben ik dat nog!’

Govert lacht: ‘ha, ha ik ben het ook nog.’

Nienke kijkt naar de grond, zij houdt niet van pesten. Haar neef Govert heeft niet eens door dat zij de brief heeft geschreven. Hij kijkt haar niet aan en groet haar niet eens. Hij praat liever met Klaartje. Het is dat zij Govert nodig heeft omdat hij goed kan toveren. Zij had het liever zelf opgelost.

‘Klaartje lieve meid,’ glimlacht Govert: ‘ik haal die kleine tovenaars hierheen. Ik haal hem uit zijn slaap want ik wil straks naar huis. Ik blijf maar even. Gaan jullie opzij, ik heb ruimte nodig. Doof het licht, het moet donker zijn. Let goed op, misschien leren jullie hier iets van.’

Hij tekent een vierkant in de lucht en prevelt: ‘dit is je zachte bed Bernard.

Kom naar jouw zachte bed!’

Plots hangt er een wolk midden in Nienkes huis-kamer.

Er valt een jongen in pyjama uit.

De heksen kijken vol ontzag naar de machtige tovenaars.

‘Droom ik?’ vraagt Bernard.

‘Ja je droomt,’ zegt Govert:

‘jij moet de toverkracht nog

ongedaan maken. Wat had je betoverd?’

‘De juf en die vervelende Hans.

Dat rot joch wilde mijn euro pikken en nu is hij lekker een stront-vlieg! Eigen schuld, dikke bult!’

‘Waar zijn ze nu?’ vraagt Govert heel rustig.

‘In de school meneer.’

Govert wijst naar het vierkant: ‘stap in je bed dan gaan wij naar school. Kruip diep onder de dekens dan blijf je warm.’

‘Mijn bed hangt tegen het plafond, ik kan er niet bij.’

Govert wappert met zijn handen waarna de wolk op de vloer daalt. Hij fluistert: ‘ga erin dan gaan we.’

Bernard stapt in de wolk.

Hij droomt dat hij in bed ligt en in de school is.

Toch is hij nog steeds in Nienkes huiskamer.

Hij klaagt dat er weinig licht is.

‘Waar is jouw juf?’ fluistert Govert.

‘Weer in de kelder. Eerst zat ze in een schoenen-doos.

Zij vloog er uit, geloof ik.’

Govert zegt: ‘loop nu de kelder in en ga voor je juf staan.

Zie je haar? Vertel eens wat voor een dier is zij?’

‘Een vleur-muis, zij hangt weer aan de buis.’

‘Doe wat ik je opdraag Bernard, teken een vierkant in de lucht. Zie jij het vierkant?’

‘Ja het lijkt op een wolk.’

Nu zeg je: ‘dit is jouw zachte bed juf. Ga naar je zachte bed.’

Bernard herhaalt het. Op dat moment ziet de vleur-muis de wolk in de kelder. Zij fladdert er meteen in.

‘Maak nu een zwaai-beweging Bernard.

Doe alsof jij iets wegduwt, dan zeg je:

**“Morgen sta je voor de klas
alsof je nooit een vleur-muis was.
Alles ben je vergeten,
zelfs dat je insecten hebt gegeten.”**

Bernard herhaalt de spreuk.

Govert vraagt: ‘zie je de vleur-muis nog?’

‘Nee en de wolk ook niet.’

‘Goed, nu komt het vervelende, hopenlijk word je niet bang. De kelder-deur staat toch open? Ja toch Bernard?’

‘Ja meneer.’

‘Dan ga jij mij nu weer nazeggen,’

**“Alle insecten in dit gebouw
hebben last van de ijzige kou.
Alle insecten groot en klein
willen in de kelder zijn.”**

Tientallen insecten wandelen de kelder in, kevertjes, mieren en spinnen.

Er vliegen ook insecten de kelder in. Vliegen, muggen, motten en een wesp.

Govert zegt: ‘niet bang zijn Bernard, jij droomt toch?’

Teken weer een vierkant in de lucht en zeg mij na: ‘dit is jouw zachte bed Hans. Ga in jouw zachte bed.’

Bernard herhaalt het. Hij juicht: ‘hoera Hans was niet buiten, hij vliegt de wolk in!’

De tovenaar zegt: ‘maak dezelfde beweging met jouw armen zoals daarnet. Je moet weer alles nazeggen.’

**“Morgen ben jij in de klas.
Alsof jij nooit veranderd was.
Jij zult van dit avontuur niets meer weten
omdat jij alles bent vergeten.”**

Bernard herhaalt het.

‘Zie jij de wolk nog Bernard?’

‘Nee de wolk is weg, maar die beestjes zijn er nog.’

‘Dat geeft niet Bernard, die gaan wel weer naar hun plekje. Zie jij jouw bed nog ergens? Ga erin!’

Bernard vindt alles normaal in zijn droom.

Hij stapt in de wolk die nog steeds in Nienkes kamer hangt maar die hij in de kelder ziet.

Govert prevelt zacht: “Morgen weet jij dit niet meer.

Dan krijg jij jouw euro weer.”

Klaartje ziet de wolk oplossen, zij vraagt: ‘is hij nu weer thuis lieve Govert?’

‘Ja, ik ga ook meisje. Jij moet eerst beloven dat die jongen bij mij magie komt studeren. O ja, nog wat.

Strooi morgen geel tover-poeder rond het school-gebouw dat maakt de tover-kracht ongedaan.

Daarna weet niemand meer iets van Bernard’s avontuur.

Dag Klaartje! Het was fijn om jou te zien, tot kijk.’

‘**Ook gedag,**’ sneert Nienke bits omdat Govert haar negeert.

De tovenaar prevelt zijn reis-spreuk:

“Ik ga niet met de auto, niet met de trein.

Ik zal snel thuis zijn!”

‘Hoe is het mogelijk,’ zucht Klaartje: ‘ik kan dat niet.

Was het maar waar, dan was ik lekker snel thuis.’

Zij lacht: 'ik snap nog steeds niet hoe hij het doet.

Hij tovert als de beste, ha, ha.

Nienke ik moet morgen naar school om geel tover-poeder te strooien. Heb jij daar nog wat van?'

'Ja in de schuur. Nu is het bedtijd Klaartje, ga jij maar in mijn bed liggen, ik maak mijn bedje op de vloer.

Slaap lekker!'

'Heerlijk, ik mag in het bed. Tot morgen Nienke.'

De volgende dag staat Bernard's juffrouw voor de klas.

'Bernard? Hier ligt jouw euro nog.'

Hoe die euro daar kwam weet de juf niet meer.

Zij weet alleen dat die van Bernard is.

'Doe hem in jouw zak anders raak jij die kwijt.'

'O ja,' denkt Bernard: 'dat is waar ook. Ik had een euro gevonden.'

Hans reageert niet, die kijkt in zijn boek en Ko hoopt dat hij straks iets lekkers krijgt.

Niemand weet meer iets van de nare dagen.

De politie niet, juffrouw Donker niet, meneer Stein niet.

Hans niet en zijn mee-lopertjes ook niet.

De klas-genootjes niet.

Alle ouders niet en juffrouw van Vliet ook niet.

Bernard weet het ook niet meer maar de twee heksen wel.

EINDE.